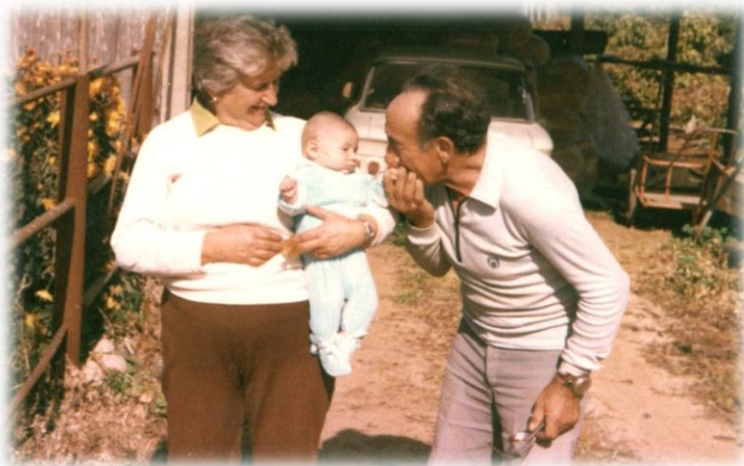
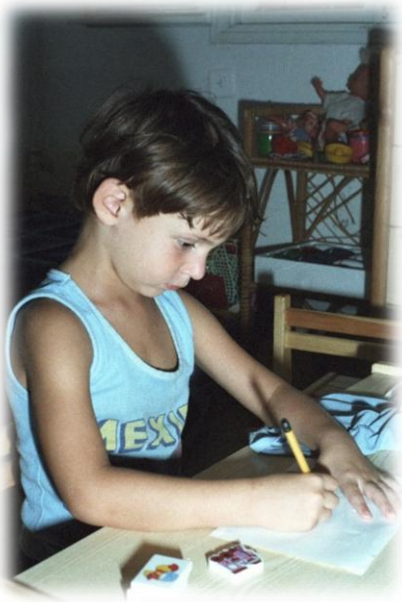

רותם, בן חגית ואלכס, אח לליאור ז"ל וליערה. נולד ב י"ד בחשוון תשמ"ב (11.11.1981)
ברחובות.

רותם היה תינוק מתוק וחייכן, ילד אהוב, שקט ורגוע. בילדותו, מספרת אמו חגית, היה עקשן
ודעתן. הוא לא נהג לחשוף לרוב את רגשותיו אולם את דעותיו מעולם לא הסתיר.
כבר בגיל צעיר באה לידי ביטוי תכונתו המרכזית - גישור והשכנת שלום. עוד בגן נטל על עצמו
תפקיד של מגשר ומתווך בין חבריו.
בכיתה א' אירגן 'סיירת' לשמירה על הבנות מפני הבנים שהציקו להן. תכונה זו שלו העצימה עם
הזמן והפכה לסימן ההיכר הבולט ביותר שלו - פציפיסט, מרגיע, משכין שלום.
בגיל תשע עברה המשפחה למושב שדה ורבורג. רותם נקלט במהרה בסביבתו החדשה. הוא היה
פעיל בתחום החברתי בכיתתו ובתנועת הנוער במושב.
רותם היה ילד מוכשר, שנגע בתחומים רבים ובכולם הצליח: ספורט, ציור, כתיבה ונגינה על
גיטרה.

אמו של רותם מספרת עליו: "כשאומרים רותם, זה קודם כל החיוך. חיוך קטן כזה, צנוע, מהול
באירוניה דקה בזוויות הפה. חיוך שמקורו בלב, מאיר תחילה את העיניים, ורק אחר כך גולש אל
הפה. כשאומרים רותם זה השקט הזה שנותן לכולם להתווכח סביבו כשהוא אינו אומר דבר.
רק בסוף, פתאום, הוא מוציא משפט או שניים ומותיר את כולם פעורי פה. כשאומרים רותם זו
מוזיקה. הרבה מוזיקה... כשאומרים רותם זה ציור. תמיד עם עט ביד, העט השחור שרץ על
המחברת בזמן השיעור, העיפרון שרושם כל רגע פנוי כל מה שבסביבה... כשאומרים רותם זה
'כיף', צחוקים ורוח שטות אבל גם ארוחת ערב משפחתית שמנסים לענות בה על השאלה מהו
האינסוף. כשאומרים רותם זה למה לדחות למחר את מה שאפשר לדחות למחרתיים. מין עצלות
קלילה של דובי, הדברים נשלפים מהשרוול ברגע האחרון ואיך אפשר לכעוס כשהכל בחיוך ממס
שאי-אפשר לעמוד בפניו... אז כשאומרים רותם זה קודם כל החיוך. חיוך קטן כזה..."

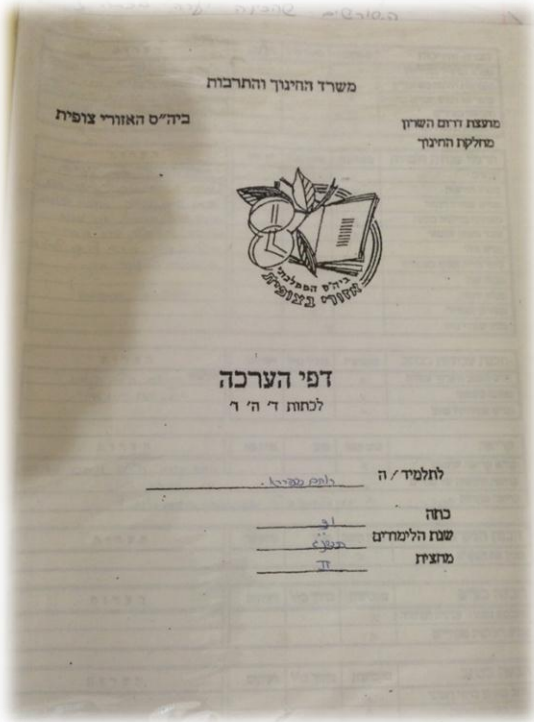

רותם למד בבית הספר היסודי 'שזר' ברחובות. הוא שיחק בקבוצת הכדורסל וקיבל תעודת על הצטיינותו בתחום זה.

כשהיה רותם בן תשע עברה משפחתו למושב שדה ורבורג והוא המשיך את לימודיו בבית הספר היסודי 'צופית'.

רותם היה פעיל חברתית בבית הספר = הוא השתתף בוועדת עיתון ועזר להוציא את עיתון בית הספר.

כשסיים את לימודיו בבית-הספר היסודי 'צופית', המשיך לבית-הספר האזורי השש-שנתי
'עמיאסף' ב'בית ברל'.

כשהיה בכיתה ז', חגג רותם את בר המצווה במסיבה צנועה במושב שדה ורבורג.

ברכתה של יערה לרותם בבר המצווה :

ברכה פשוטה מהאחות

מייד כשנולדתי ראיתי מולי שותף לכל חשבתי, הנה אחי הגדול.

איתו גדלתי בחדר משותף ותמיד הציק אבל גם חטף

בו אני רואה חבר לצחוק ולדמעות איתו עברתי את כל החוויות הראשונות

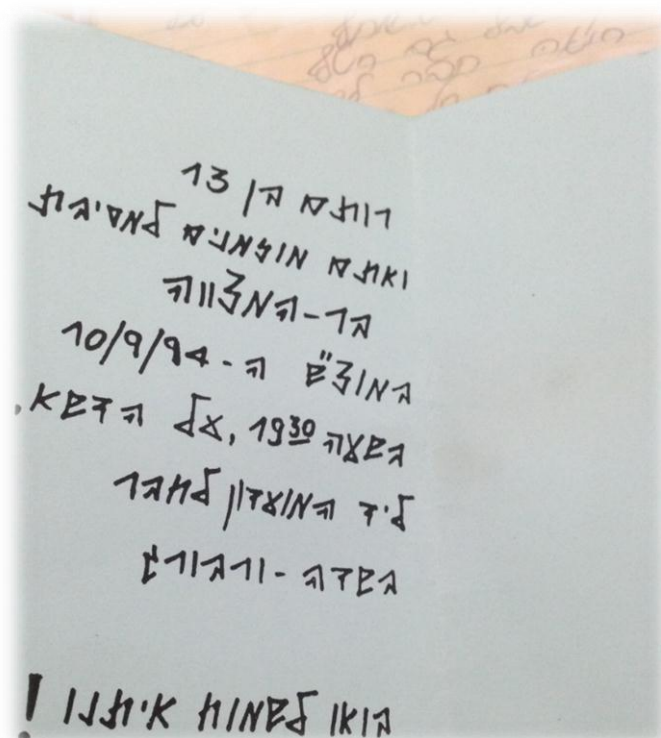
הוא נתן כתף כשרציתי לבכות / וגם נתן בי כתף כשהלכנו מכות

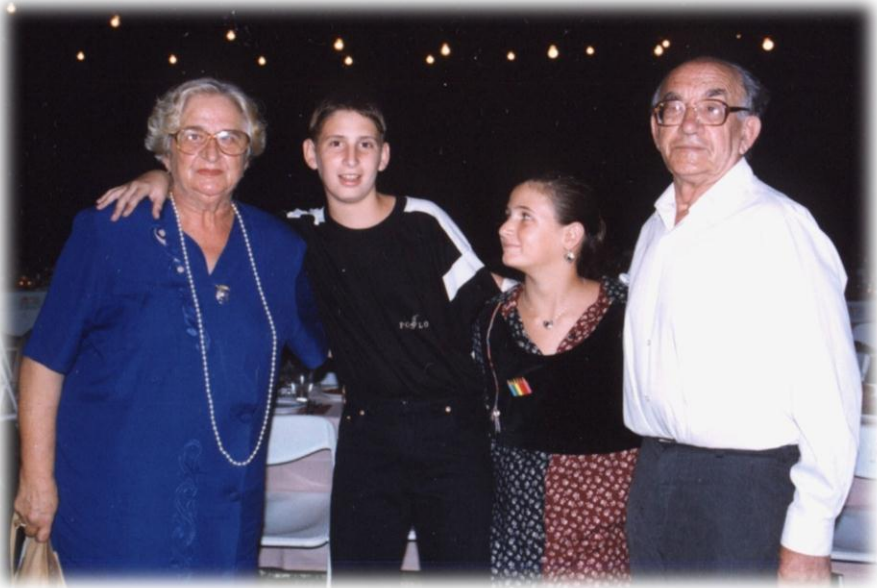
ראיתי אותו עובר משברים / ולא שוכח להנות מהחיים

בהצגה האחרונה של בית ספרנו המשותף / חשבתי: הנה אחי עזב, פרש כנף

וחיש מהר אחי גדל / והנה אני חושבת: כנראה יש לי מזל

ועכשיו רותם, אתה בן שלוש עשרה / ואני חושבת: איזה מין אח כזה

רותם ויערה עם סבא וסבתא

בעבודת השורשים שלו, כתב על עצמו רותם: "שמי הוא רותם שפירא, נולדתי ב-11.11.81 בלילה שבו ירד היורה. אמי סיפרה לי שהיא נכנסה לחדר הלידה עם בגדים קצרים ויצאה משם עטופה במעילים. הגשם הראשון אותה שנה היה מבול. בילדותי הייתי ילד בלונדיני ובהיר שיער (כמו אבי ואחותי בילדותם) אך לאט לאט שערי התכהה וכיום הוא חום בהיר, מוזר לא?

גרתי ברחובות באותה תקופה ובגיל 4 בערך עברנו, אני ומשפחתי, לגור בבן-שמן. לאחר שנתיים חזרנו לגור ברחובות למשך 4 שנים. כשהייתי בכיתה ד' עברנו לגור בשדה ורבורג. אני גר במושב הזה כבר 3.5 שנים, אני נהנה מאוד ומקווה שזה כרגע המעבר האחרון שלי. אני אוהב לצייר ולשחק כדורסל (אומרים לי שאני מוכשר בזה, אבל אני לא מאמין) וגם לנגן בגיטרה. אני גם אוהב לכתוב שירים, סיפורים, הכלי"

במהלך התיכון עברה משפחתו לכפר סבא, אולם אימו חגית מעידה כי ברוחו נשאר רותם תמיד בשדה ורבורג.

עו עו נצח

שמי הוא רותם שפירא, נולדתי ב-11.11.81, בלילה שבו ירד היורה. אמי סיפרה לי שהיא נכנסה לחדר הלידה עם בגדים קצרים ויצאה משם עטופה במעילים... הגשם הראשון אותה שנה היה מבול. בילדותי הייתי ילד בלונדיני ובהיר שיער (כמו אבי ואחותי בילדותם) אך לאט לאט שערי התכהה, וכיום הוא חום בהיר. מוזר לא?

גרתי ברחובות באותה תקופה, ובגיל 4 בערך עברנו לבן-שמן. לאחר שנתיים חזרנו לגור ברחובות למשך 4 שנים. כשהייתי בכיתה ד' עברנו לגור בשדה ורבורג. אני גר במושב הזה כבר 3.5 שנים, אני נהנה מאוד ומקווה שזה כרגע המעבר האחרון שלי. אני אוהב לצייר ולשחק כדורסל (אומרים לי שאני מוכשר בזה, אבל אני לא מאמין) וגם לנגן בגיטרה. אני גם אוהב לכתוב שירים, סיפורים, הכלי"

במהלך התיכון עברה משפחתו לכפר סבא, אולם אימו חגית מעידה כי ברוחו נשאר רותם תמיד בשדה ורבורג.

...
אני

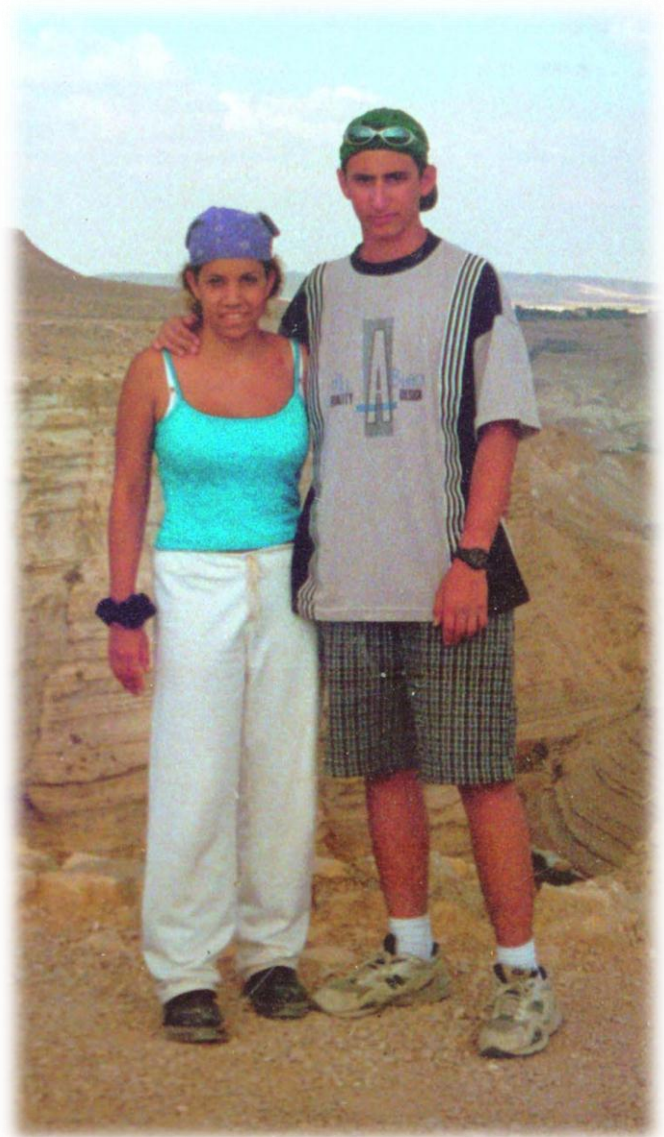
עוד כתב על עצמו רותם- בראי עצמי: "אני חושב שאני ילד רגיל. אני בדרך כלל נחמד לאנשים, אבל את זה צריך לשאול אותם. אני די עקשן... מאוד עקשן ולפעמים הייתי רוצה להיפטר מהתכונה הזאת. אני ילד רגיל שאין לו מושג מה יקרה לו בעתיד, חוץ מזה- אני גם חושב שזה אחד הדברים היותר טובים שיש בחיים שלעיתים ישנה חומה, בין הידוע ללא ידוע ואם היא לא הייתה קיימת, החיים היו מאוד משעממים, כי מה הטעם לדעת הכל? כל הכיף זה לגלות! אז הייתי אומר שאני ילד רגיל, שרוצה רק להינות מהחיים וזו בעצם תקוותי היחידה לחיים.

אני חושב שאני ילד רגיל. אני בדרך כלל נחמד לאנשים, אבל את זה צריך לשאול אותם. אני די עקשן... מאוד עקשן ולפעמים הייתי רוצה להיפטר מהתכונה הזאת. אני ילד רגיל שאין לו מושג מה יקרה לו בעתיד, חוץ מזה- אני גם חושב שזה אחד הדברים היותר טובים שיש בחיים שלעיתים ישנה חומה, בין הידוע ללא ידוע ואם היא לא הייתה קיימת, החיים היו מאוד משעממים, כי מה הטעם לדעת הכל? כל הכיף זה לגלות! אז הייתי אומר שאני ילד רגיל, שרוצה רק להינות מהחיים וזו בעצם תקוותי היחידה לחיים.

רותם אהב את בית-הספר, הרגיש שייכות אליו והרבה לפעול בתחום החברתי. הוא היה שותף לפרויקט בית-ספרי בשם 'עמיתים', שעסק בקשר בין המינים, ועל כך צוין לשבח וקיבל תעודת הערכה.

טיולים בתקופת התיכון

עם דנה

רותם הצטיין בלימודים והיה מאוד אהוד על חבריו. גם בתחום הלימודים קיבל רותם תעודות הצטיינות שונות.

מלבד ספורט שלקח חלק משמעותי ונכבד בחייו, אהב רותם מאוד את תחום האומנות. הוא הרבה לצייר. בתיכון למד רותם במגמת האומנות, אותה סיים בהצטיינות. רותם אף התחפש עם חברתי לשיר המפורסם: "זמרת בארים אדומה", כאשר הוא היה הצייר והיא הייתה הזמרת.

חלק מיצירות האומנות של רותם :

פרוייקט הגמר של רותם במגמת אומנות :

החזירים את
השלום
לשלטון
ВОЗВРАЩАЕМ МИР К
שלום עכשיו

4.11.95
לחצה שינוי
אתה שלום חבר

שלום עכשיו
سلام الان
PEACE NOW

דור שלום
דור שלום

שלום, אתה חסר
העשון
אסור

בגיל 17 הגשים רותם חלום וצנח צניחה חופשית, חוויה שהותירה בו רושם עמוק.

A photograph of a skydiver in a blue and white suit, floating horizontally against a bright blue background. The skydiver is wearing a helmet and goggles. The banner has yellow and blue stripes.

sky club

צניחת טנדם

מר/ת רותם חלום
צנחה/ צניחת טנדם מגובה 11,000 רגל עם נפילה
חופשית למשך 50 שניות באמצעות מצנח כנף

SKY-CLUB 28.11.98 מר/ת רותם חלום
חוקם תאריך חתמת מדריך ראשי מר/ת רותם חלום
D-18

בספר המחזור כתבו עליו חבריו: "למרות שלפתוח עם כשרונו האומנותי עלול להשמע קצת נדוש וילדותי, העובדה היא שהוא יפה מאוד מצייר, ואת כיתתנו בעטו השחורה אייר.

מפגין ידע רב בפוליטיקה ובחירות, את דעותיו בכל תחום ניתן למצוא על הקירות.

וכמובן כולם זוכרים שבטיול חיפש מקום מוצל ובדרך גם "נכנס" בספסל.

רק הזכרון שלו מאותו לילה קצת נעלם אבל בסך הכל רותם אחלה בן אדם."

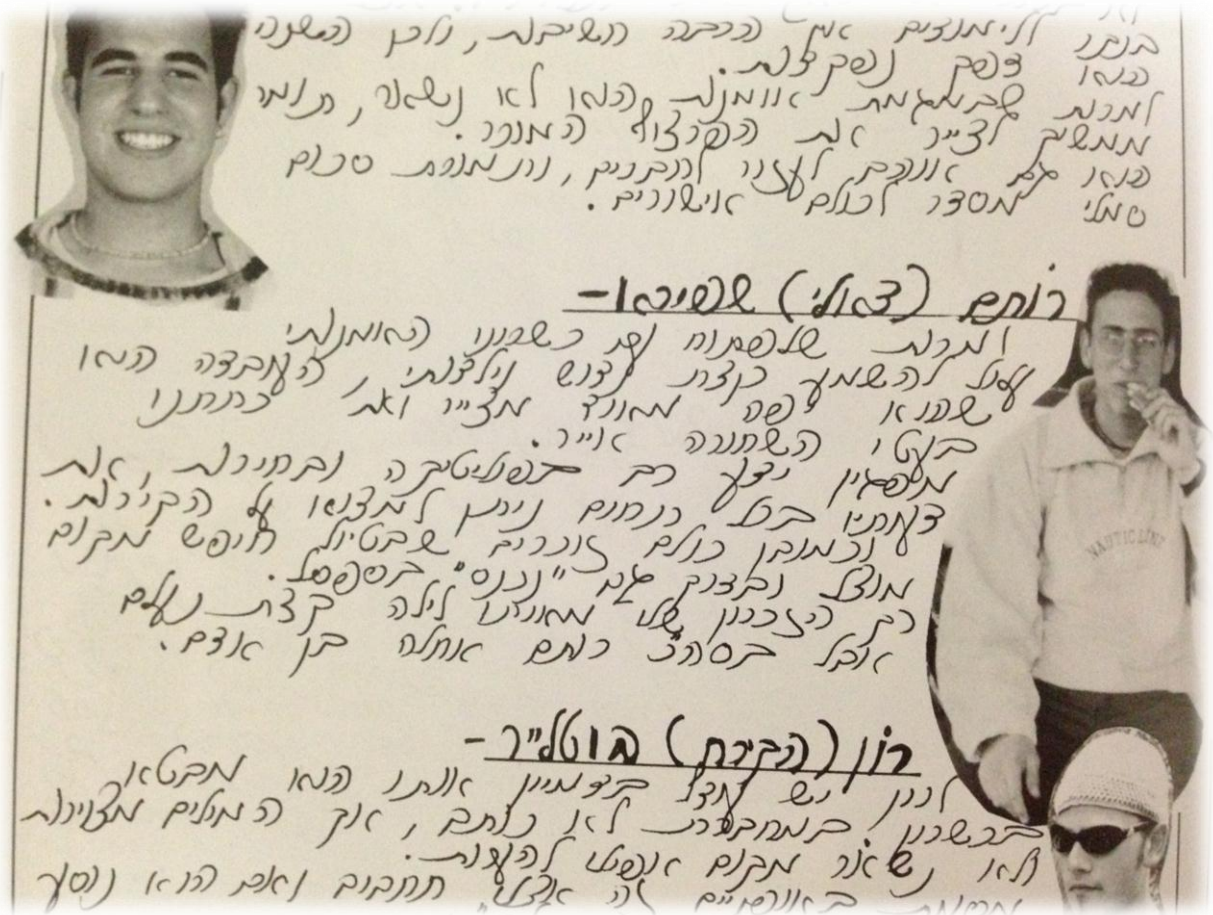
רותם סיים את לימודיו ביולי 1999 ועד גיוסו לצבא עבד בחברת התקשורת 'ברק'. הוא עבד בה

תקופה של חצי שנה ולמרות היותה קצרה היא הייתה עבורו משמעותית. רותם היה מאושר לעבוד

שם, הוא רכש בה חברי אמת. במכתב הפרידה שכתבו לו כתבו בין היתר: "אנו מנסים לתמצת

עבורך תקופה כל כך מיוחדת ויפה שבה הספקנו להכיר את האופי המיוחד שלך, המוסריות שבך,

וכל טוב הלב ללא טיפת רוע שמצוי בך.."

31.01.2000

לילות

ותנו הנהגה שכל זמן חיבנו לו הלצ; ואנו מנסים למצא
 דברוק תקופה כזו כק מחפשת ויפה שבה להספקנו להכיר
 את האופי המיוחד שלק, המסורה שלק ואם טוב תלב
 עצמו איפת הרוח שמזנו בק!
 אז בלי הרבה מילים מיותרות אנו רוצים להודות לך על תקופה
 מיוחדת וכיפוף שאתה היותו תלך נינו ממנה ואזתו לך
 באמת מל-הלב העונן הודחה בהמשך דרכך ותשאר
 אוותי כותם שבעני אלהים אפילו שלק ממנה הרחיסה מתפלה
 הדד ה... "תקופתי" שלק שלצ'ו נרמז בישרי "Tonight Tonight"
 מקווים בשבועך שישמיעו עם רחבה שירים של "סמסן פאפיקס"
 שיוויה לך לך רחבה זמן והצפנתו להגד אנשים בעניני
 "גיה ביה" ו"אקווס" שמתל לך רחבה מנה-חמה
 וספיקוים בשלח ב"ס (מובן של בשר) ובלתקל אנו מנתים
 לך משהו פריטי קפול ומפואר כמו של אזי שלמתי לתול
 אורפיק ל- המצפן נאצו טמפ שמתקף לך ובמשיב
 ריבועי גרביה לך מתקפת פנאר על יאפים קרציה, שלק
 נמתק רלב ובלאגן ו... שמכיל כפן יפיה רלתימו
 ומצקה במקרה שלק ולצמח ולשה לך מסג מקרא לך
 "בוסן" ו... פודן ינעם לך; ותהיה לך אוודי דד
 מפוארת ונוהג צמוד-כי... 'גנוס' לך אנהיג בקצנתק...
 אז אסיכום אנו מנתים לך את התשובים
 מל: כתיאות אנשר והדחה ול מה שמת מאה
 אלצנתק יהיה לך;

במרץ 2000 התגייס רותם ושובץ בהנדסה קרבית. רותם היה מרוצה מהשיבוץ, אהב את החיל, את חבריו ליחידה ומפקדיו הישירים. גם שם המשיך להתנהל בדרכו המיוחדת, אוהבת האדם. רותם היה נעים הליכות, מקור לתמיכה ועמוד תווך לסביבתו.

בתאריך ה-26.7.2000, החליט רותם לשים קץ לחייו. במכתב שהותיר לאחר מותו ניסה להסביר וכתב: "כל המציאות הזו שכל כך מפריעה לי לא תשתנה... אולי אני שייך למציאות אחרת, אז לשם אני הולך."

רותם היה כמעט בן תשע עשרה במותו, והותיר אחריו הורים ואחות. רותם הובא למנוחת עולמים בחלקה הצבאית בבית העלמין בכפר סבא.

נפרדים באהבה מרותם

רותם שפירא

הלווייה תתקיים היום, יום חמישי,
27.7.00, כ"ד תמוז תש"ס, בשעה 17:00,
בבית העלמין הצבאי בכפר סבא.

המשפחה והחברים

יושבים שבעה בבית משפ' שפירא,
רח' המייסדים 25, כפר סבא

לאחר מותו, נמצאו יצירות רבות שכתב רותם, עשרות שירים ומחזמר שהתחיל לכתוב ומעולם לא סיים.

בין השירים שנמצאו :

שתיקה

נכתב לאחיו ליאור ז"ל

הייתי רוצה לכתוב לך משהו מוחשי.

הייתי רוצה לדבר איתך, פנים אל מול פנים.

לפעמים, בלילה

אני חושב איך היה נשמע קולך.

ואיש לא הספיק להכיר אותך.

ואיש לא הספיק לדעת אותך.

את יופיך.

לפעמים אני כועס עליך, על הכאב שגרמת

אבל איך אפשר לכעוס על המתים?

ואולי זו אותה השתיקה שגורמת את הכאב

ואולי הפנים הקטנות, חסרות האונים, צובטות בלב

אין לי סיפורים לספר עליך. דבר לא הספקת לעשות.

אבל איתי אתה עדיין קיים, ולא תחדל להיות.

אם היית יכול לדבר, הייתי שומע.

אבל מעולם לא יכולת, רק בכי נתת לנו.

מה כבר תינוק קטן יודע?

עצב ושכול וכאב, מילים שקשה להעלות על הכתב.

לילות של דמעות, זכרונות, וחושב :

איפה הוא היה עכשיו?

11.5.97

אני רואה אתכם.

אני מבין אתכם טוב משאתם מבינים את עצמכם

יש לי את הפתרונות לבעיותיכם

את השפה שמחברת בין כולכם

זו המתנה שלי

וזו הקללה שלי

כי אין לי שום חלק ביופי הנעורים שופע הביטחון העצמי

בסוף היום אני נשאר עם מי שאני

סתם אחד

שמביט מן הצד.

4.2.2000

מתוך המחזמר שהתחיל לכתוב:

רעיונות לגיבורים

המלכה – מסמלת את מדינת ישראל. יפה ומושכת. באופי היא תמימה, עם תסמינים ברורים של קורבן של כל המערכת שרוקחת סביבה. היא עוד צעירה ולא יודעת לנהל לבד מדינה, ולכן סומכת על כל מה שכולם אומרים לה והיא פאסיבית. היא מאוהבת עוד מצעירותה בראש הצבא המבוגר והנאה ומוכנה להסתפק בפגישות הלילה החפוזות שלהם, שבסיומן הוא מגיע לסיפוקו ועוזב את המקום כשהוא מבהיר לה שאין סיכוי לקשר ביניהם ואסור שזה ימשיך, אבל הוא חוזר בלילה למחרת שוב. היא לא מודעת למזימה שנרקחת מאחורי גבה, ובטוחה שהפוליטיקאים ואנשי הדת מנהלים את הכל כראוי. לאחר שנפגעת מראש הצבא מבלה לילה עם אחד המשרתים הצעירים שמחזר אחריה. יש לה רגשות כלפיו, אבל היא כנה איתו ומבהירה לו שהיא מאוהבת במישהו אחר. היא מבולבלת ובמהלך ההתפתחויות מבינה שאין טעם בקשר עם ראש הצבא. מפתחת מודעות עצמית ואמונה שמגיע לה משהו טוב יותר.

ראש המועצה – פוליטיקאי שמן בחליפה, מבוגר. המועצה נבחרת על ידי העם שבוחר גם את ראש המועצה. הוא למעשה מנהל את כל ענייני המדינה ומורה לחברי המועצה מה לעשות בכל עניין. הוא יהיר ושחצן, שונא שחולקים עליו ובטוח שהוא צודק. חלומו הוא לסלק את המלכה ולהיות שליט בלעדי, למרות שגם ככה הוא כבר לא מבקש את אישורה אלא משתמש בחותמת שלה לכל

צרכיו ומשקרו לה כל הזמן. יש לו בעיה עם הכהן הראשי שמבקש סמכויות נוספות לעצמו, והוא מרגיש מאוים על ידו.

הכהן הראשי – מזוקן בעל גלימה ומקל הליכה. קשוח ועצבני, מפטיר הוראות לכל סביבתו. באופן

רשמי אין לו סמכויות פוליטיות. הוא נבחר על ידי המאמינים בעם. אבל מכיוון שמספר המאמינים הולך וגדל כל הזמן, ראש המועצה נאלץ לתת לו יותר ויותר פעמים את מבוקשו. שאיפתו גם כן להיות השליט הבלעדי ולהכריז על האמונה כחוק שמחייב את כולם. הוא מסביר את האמונה כל פעם בצורה שונה כדי להשתמש בה לצרכיו ולרצונותיו.

מפקד הצבא – גבוה וחזק, בעל שפם ומדים עם דרגות ומדליות. קשוח ויהיר, בטוח בעצמו מאד,

אוהב מלחמות ונשק. מודע לזה שהמלכה מאוהבת בו, ובלילות הוא מבלה איתה, וגורם לה להבטיח לו שהצבא יחזק, שתקציב הצבא יגדל, וכשירצה הוא יוכל להיות ראש המועצה. מנצל את תומה ואהבתה לטובתו וגאה בזה.

פיטר שלי - כתבה יערה

פיטר, פיטר פן הפרטי שלי, אתה שומע?
איך פתאום בחרת, איך פתאום ברחת, ברגע.
איך ארץ שומקום?
יש הרבה הרפתקאות?
עכשיו אתה נמצא בתוך חלום?
עכשיו כבר עברו השיגעונות?
בכל מקרה, רק רציתי להגיד לך,
לשלוח כמה מסרים מביתך...
אתה, פיטר שלי תישאר כשהיית תמיד –
רוחות השנים יעברו על פניך ללא מגע
והחלקה מלאה בפיטרים ללא עתיד,
אנשי פן שנרם כבה.
אך הדבר המפחיד, עצם טבע הקללה
הוא כי תמיד הייתי אני הקטנה
והנה, לא רחוק היום בו יתחלפו היוצרות
הגדולים לקטנים יהיו, והקטנות – לגדולות.
זה טבעו של קשר שומקום – עולם,
אך כיצד הוא כי נזדקן כאן כולם
ואותה קללה, אותה בחירה
היא כי תישאר תמיד במקום המיתה,
באותו הגיל, אותם המדים שהרגו אותך.

לאחר מותו, כתבה יהודית, שהייתה מורתו לאומנות במשך שלוש שנים מכתב בו תיארה את דמותו של רותם: "כמי שהכירה את רותם במשך שלוש שנות לימוד מזוית מאוד מיוחדת מבחינתי, רציתי לומר לכם כמה דברים עליו ומעומק ליבי. [...] רותם נתפס בעיני של יציבות, שלוה בוטחת ורצינות [...] ראייתו בו תמיד משענת, כמי שניתן לבטוח בו, לסמוך עליו בכל עניין. הנינוחות והשלווה שהוא נוסך תמיד הפתיעו אותי, כשזיהה בי את הרגישות והפגיעות שלי מהפרעות בשיעור, שנראה לי חשוב ומרתק. הוא נהג לומר לי משפטים כמו: 'למה את לוקחת את זה ללב? את לא יודעת שככה זה אצל ילדים? הם לא מתכוונים לפגוע בך...' לא פעם חשתי שהוא הבוגר משנינו."

כ"ב באב תש"ס 5.8.2000

אני רוצה לומר לך
 כמי שהכירה את רותם במשך שלוש שנות לימוד מזוית מאוד מיוחדת מבחינתי, רציתי לומר לכם כמה דברים עליו ומעומק ליבי. [...] רותם נתפס בעיני של יציבות, שלוה בוטחת ורצינות [...] ראייתו בו תמיד משענת, כמי שניתן לבטוח בו, לסמוך עליו בכל עניין. הנינוחות והשלווה שהוא נוסך תמיד הפתיעו אותי, כשזיהה בי את הרגישות והפגיעות שלי מהפרעות בשיעור, שנראה לי חשוב ומרתק. הוא נהג לומר לי משפטים כמו: 'למה את לוקחת את זה ללב? את לא יודעת שככה זה אצל ילדים? הם לא מתכוונים לפגוע בך...' לא פעם חשתי שהוא הבוגר משנינו."

הוא היחיד... - אז נראה הייתי תלמיד
 בדיוק, ברור לי כמה רותם של רותם אר ומזלם הייתה קטנה
 אך היא ארנה היה ארשה לי כמה היא קרוב? האם היא
 כלוא אר חצי הכוס המלאה?
 ואני כל כך רוצה שיבא אר הייתי ויתווה אלא האמצע
 האמיתי ובאמצע חפוז הייתה, ורצתי להיפגש שיהיה אר
 רותם, חווה, מקיים ומתעורר לחייה מילופי צה.

כל כך קשה להשיג את רותם ובצד זאת כמי שאינני, הייתי
 חוצה, אשמוץ אלא ליה מקור אלא: האם יבני ובצד שאני
 לא באה מכוונת לצה..."

לפני
 (הוצאת ש"ן)
 (מחברת אמתה של רותם)

היום כשאני מושגת את הפורט הקטן של אמתה, אני יכולה לומר
 שהיא ירדה מזלתי הפסימה. הפורט הקטן, והמחויבות תמיד ארשה
 הנשאים המשמעותיים ארם ארשה, ומחויבות אר מחויבות ואישי
 ארשה של היום היה בלתי ארשה ומחויבות ארשה ומחויבות ארשה

יעל בר- קול, המחנכת של רותם בכיתות י"א- י"ב, כתבה עליו :
רותם למד בכיתה החינוך שלי בכיתה י"א -י"ב. שולחן שני משמאל, ליד הקיר. מדעי החברה.
הוא היה נער שחיוך ורצינות היו מהולים בו. נבון וחקרן. מעמיק ובוגר, שקט ונעים הליכות.
היה לו חיוך לרותם. שובה לב ומבויש. הוא היה מביט במבט מהורהר מבעד למשקפיים,
מרים את היד - מצביע, שואל, שאלות מעניינות, חוקרות. צימאון לדעת.
בשקט של רותם הייתה נוכחות. הוא היה חלק מן החבריה אך היו לו את המקום שלו. העמדה
והדעה שלו.
מאותם נערים שנחרטים בזיכרונו של מורה במהלך שנות ההוראה. היה בו משהו מיוחד רק לו.
היה ביינו קשר טוב, מכבד. דיבור ושיחה בהפסקות על כל מיני דברים ברומו של עולם.
צדק, שוויון, אורח חיים בריא, היו מאוד משמעותיים עבורו.
ערבי הורים, טיול שנתי, הגשת עבודת גמר במדעי החברה - שגרת חיים של תיכון.
מותו של רותם בא בהפתעה, בעיצומו של הקיץ. לא הבנתי מה אירע, כיצד זה יתכן. היו בנער הזה
כל כך הרבה חיים, כל כך הרבה שאלות שאין להן מענה.
רותם נער יקר ואהוב. אתה חסר כאן מאוד. כאב על לכתך, על מי שהיית ועל מי שהיית יכול
להיות, על כך שאינך כאן.

בהלוויתו, אמר רועי, המ"פ של רותם בהספדו :
לצערי הכרנו רק ארבעה חדשים במהלכם דיברנו מספר פעמים.
- עולם ללא אלימות. סיפרת לי על השקפת עולמך המיוחדת סיפרת לי על הערכתך העצומה
לחברידך לפלוגה על כך שמסוגלים לתפקד כלוחמים. ניסית בהתחלה גם אתה לשלב בין הצבא לבין
השקפת עולמך אך בסופו של דבר החלטת ללכת בדרך אחרת.
הפתעת אותנו כמפקדים בהתעניינות שלך בחומר הנלמד על אף שידעת שלא תצטרך את זה.
הפתעת את כולנו בהשקעה שלך בעבודה בפלוגה אפילו שידעת שאתה לא ממשיך.
והפתעת את כולנו ביום ההוא ב- 5.30 בבוקר כשהחלטת ללכת בדרך שבחרת.
רותם, כולי תקווה שהלכת בלב שלם ושאין בך חרטה. חשוב לי שתדע ברגעים אלה, שהבנו אותך
אפילו אם לא הסכמנו איתך ושרצינו כולנו שיהיה לך רק טוב.
אני מקווה שכמו שכתבת במכתב שהשארתי, שתגיע למקום שאותו רצית, עולם ללא אלימות.
עולם שבו הערך חיי אדם אינו מתנגש עם שום ערך אחר.
היה שלום רותם, תהא נשמתך צרורה בצרור החיים.

לקטו וערכו :

סטודנטית : הגר ארוך

משפחת שפירא

תודות :

תיכון עמי אסף.

מכללת בית ברל.

מכללת לוינסקי.

מועצה אזורית דרום השרון.

אגף הכשרת עובדי הוראה.